ГОД. XI. ЯМБОЛЪ. 16 ЯНУАРИЙ 1934 ГОД. Брой 413

Тракиецъ

Редактира комитетъ Седмичникъ за културно-обществени и стопанско-икономически въпроси Телефонъ № 135

ЗА РОМКО

Навършватъ се вече 3 години отъ онзи тъженъ день, когато красивото дете-юноша ни напусна за винаги. Тъгуватъ по него добриятъ татко и свидната мама, тъгуватъ всички, които го познаватъ.

Не даромъ си спомнятъ за него другаритѣ му.

И тѣзи страници отъ в. „Тракиецъ", посвѣтени на него, би трѣбвало да носятъ заглавие „Сълзи за Ромко", защото много сълзи се преглътнаха и продължаватъ да се преглъщатъ по него.

— Не мога да повѣрвамъ, че Ромко е умрѣлъ, ми казва неговиятъ татко, — толкова споменътъ за него е живъ въ мене.

И наистина, има защо да се жали за ранната кончина на този юноша.

Той бѣше всестранно надаренъ младежъ. Въ него бѣха проличали дароветѣ на писателя—художникъ и математика. Той притежаваше организаторския талантъ на своя баща и отъ него щѣше да стане единъ ценен мжжъ — единъ достоенъ синъ на семейството Ив. Марангозови.

Ромко умрѣ съ усмивка на устата. Какво ли е виждалъ въ последниятъ мигъ на земния си животъ? Тайна.....

Нека споменътъ за Ромко пребжде въ сърдцата ни.

Иванъ Стоиловъ.

Ромко Ив. Марангозовъ

По случай 3 години отъ смъртьта му, днесъ, вторникъ, ще се отслужи **заупокойна молитва** на гробътъ му, въ 9 часа сутриньта.

РОМКО ВЪ СВОЯТА СРѢДА

Това, което прави Романъ незабравимъ, е не само неговата безкрайна доброта и отзивчивость, но и готовностьта му да жертвува трудъ и срѣдства за своитѣ другари.

Може би рамкитѣ, въ които го поставяме, сж твърде голѣми и не съответствуващи съ ръста на единъ гимназистъ.

Но всичко това, което се приписва нему, той не веднажъ е потвърдилъ на дѣло.

Нѣма защо да споменаваме случаи на подпомагане своитѣ съученици въ чистата имъ школска работа. Достатъчно е да споменемъ, че Романъ не веднажъ отдѣляше отъ своята лепта, за да задоволи нуждаещитѣ си бедни другари.

Това, безспорно, го прави достоенъ за мѣстото, което отдѣляме въ душитѣ си за него.

Ето защо, въ неговото лице ний губимъ не само своя съученикъ, но и оня, чиито дѣла заслужаватъ подражание.

Единъ отъ другаритѣ му.

НЕГОВИЯТЪ ОБРАЗЪ

При все че три години ни дѣлятъ отъ деня, когато за винаги се раздѣлихме отъ своя скжпъ съученикъ Ромко неговиятъ образъ живѣе въ съзнанието, въ душата и сърдцето на намъ — неговитѣ съученици. Тоя образъ едва ли ще се заличи, Защото Романъ не само помагаше, но и влияеше. Той съчетаваше у себе си не само примѣрния и силенъ ученикъ, но и всички добродѣтели. Тиканъ отъ жара на узрѣващия юноша и благороднитѣ пориви на ученика, устрeменъ къмъ нѣщо неуведаемо и възвишено, Романъ сякашъ чертаеше идеала на ученика. „Мислитѣ ми летятъ, стремятъ се къмъ *това слънце*, което всички слънца надгрѣва". Ето неговиятъ идеалъ.

Сега, когато чествуваме паметьта на Романъ, ние овладяни отъ голѣмата тжга по неговата загуба, смирено свеждаме глава и се въодушевляваме отъ безкрайната му отзивчивость, доброта и кротость.

Ние не ще го забравимъ.

Неговитѣ бивши съуч. и съученици.

СПОМЕНИ ЗА РОМКО

Често, когато заобиколенъ отъ тишината се вдълбочавамъ въ споменитѣ си, предъ съзнанието ми изпъква най-ясно образътъ на моя другарь Ромко. Неговиятъ кратъкъ животъ, пъленъ съ примѣри за искренно другарство, остави дълбоки следи въ душитѣ на другаритѣ му — съученици.

Пристжпихме заедно стжпалата на гимназията и по една щастлива случайность попаднахме въ една паралелка. Спомнямъ си Ромко още въ първия класъ на гимназията да разсжждава доста трезво върху нѣкои въпроси, засѣгащи тогавашната материя. Съ своитѣ черни проницателни очи, въ които се отразяваше цѣлия му душевенъ миръ, той хвърляше свѣтли лжчи върху най-неясните математични формули и ги освѣтляваше за своитѣ другари. Винаги замисленото лице на Ромко, който още тогава като че-ли се мжчеше да погледне тамъ, кждето за мнозина е тъмно, се озаряваше съ една усмивка на постигната цель, когато успѣваше да премахне мъглата, забуляща нѣкой труденъ въпросъ, или сполучваше да схване ржководната нишка на нѣкоя мжчна теорема. Нѣмаше по-голѣма радость за Ромко отъ радостьта, когато успѣваше да разреши нѣкоя трудна задача и когато получеше удобрението на преподавателя за специфичната му работа.

Винаги съ болка на сърдце ще си спомнямъ ранната кончина на обичния нашъ другарь, защото той достойно, съ своето поведение и трезвенъ умъ, спечели симпатията на всички ни.

Сега, по случай три годишнината отъ смъртьта му, нека снемеемъ шапки предъ праха на Ромко и кажемъ:

„Почивай спокойно, милий Ромко, ти никога не ще изчезнешъ отъ душитѣ на твоитѣ другари".

Г. Данковъ

СЪЗЕРЦАНИЕ

Зюйна е пладня, небето синьо дълбоко, въздуха трепти отъ мараня. Облаци тъмни, като тъмни сѣнки, трупатъ се, засѣнятъ деня.

Балканътъ пъшка, гората тътне отъ страхъ предъ буря. Сякашъ тя тръпне.

Ластовици черни въздуха порятъ. Орелъ и орлица, другари вѣрни, въ полетъ се носятъ въ далечинето. И ту се спущатъ, ту пакъ се дигатъ, искатъ небето сякашъ да стигнатъ. Въ мигъ дъждецъ ситенъ като воалъ нѣженъ обви, обгърна Балкана китенъ.

Лежа и гледамъ, а мислитѣ ми катъ сжщи птици въ устремъ политатъ все по-нагоре и по-нагоре —за тѣхъ предѣлъ и пречки нѣма. Летятъ стремятъ се къмъ това слънце, което всички слънца надгрѣва.

А на югъ небето по нечия воля трепва, отваря се сякашъ. Отъ тамъ надничатъ руси главици на ангели бѣли, киматъ, усмихватъ се мило. И ми се струва, че тѣ ме викатъ въ миръ неземенъ, где нѣма болки и тежка неслука.

Борущица, **R**
августъ 1930 г.

* * *

Въ ранно утро, когато първитѣ златни лжчи на сиайналото слънце цѣлуватъ върховетѣ на дивнитѣ Родопи, когато истокъ руменѣе, и всичко живо се пробужда —следъ сладъкъ сънь, въ който съ менъ си била, разтворишъ хубавитѣ си очи, първа мисъль, първо трепетно желание, ти, мила мамичко, мене дари!

На воля пусни твойтѣ галени мечти, нѣжно съ тѣхъ обвий ме ти!

Нели моя образъ самъ саминъ, въ душата ти цари?

Кажи, свидна майко, кажи!

Ямболъ, **Ромко**
октомврий 1930 г.

ПРОУЧВАНЕТО НА ВОДАТА

Мнението на специалиститѣ. Упѫтвания и ржководство отъ София. Ще дойдатъ ли специалисти инженери.

Следъ извършването на ония предварителни проучвания, за които писахме въ бр. 411, гражданскиятъ комитетъ изпрати въ София единъ отъ членоветѣ си — Вл. Власковъ, за да се направи достояние всички досегашни данни на компетентни по въпроса лица.

Инженеръ Ж. Георгиевъ е далъ упѫтвания за по-нататашния ходъ на проучванията, като е обещалъ да дойде на самото мѣсто щомъ това стане необходимо. Заедно съ г. Ж. Георгиевъ сѫ били обходени почти всички специалисти професори, инженери, геолози и химици боравящи въ тая область. Всички намиратъ, че комитета въ своята работа е на правилна научна база, одобрили сѫ досегашнитѣ проучвания, настоявали сѫ (даже и идвалиятъ отъ Министерството инженеръ Василевъ) за тѣхното продължаване и сѫ потвърдили голѣмата вѣроятность и възможность да се открие ценна минерална вода въ Ямболъ.

Комитетътъ въ нѣколко заседания, въ връзка съ даденитѣ отъ София упѫтвания, е изработилъ планъ за предстоящитѣ проучвания и вече се пробиватъ нѣколко нови сонди. Налага се да се направятъ на първо време десетина сонди въ по-голѣмъ кржгъ около банята и единъ голѣмъ кладенецъ. За цельта, обаче, сѫ необходими много срѣдства съ каквито комитета не разполага и затова се обрьща къмъ гражданството да даде щедро материалната си подкрепа за общото за града дѣло.

Комитетътъ е отправилъ молба до М. Т. П. Т. да се командироватъ нѣколко инженери да ржководятъ работитѣ и да направятъ изчерпателенъ анализъ на водата, която да изследватъ и за радиоактивность.

Вече има благоприятенъ отговоръ отъ министерството и остава да се уреди въпроса за разноскитѣ по идването.

Разкопаването на тъмната римска баня продължава. Открито е трето малко помѣщение. Всрѣдъ него има неголѣма кръгла сѫпалообразна вдлъбнатина въ чийто центъръ се намира дупка повече отъ 4 м. дълбока.

При отпечатване въ брой 411 даннитѣ отъ хим. анализъ, неволно сме допуснали следнитѣ грѣшки: сулфатитѣ сѫ 0·0975 гр., има и силициевъ двуокисъ 0·0342 гр. и твърдостьта е 49·50 нѣмски градуса.

Запитани специалисти въ София за голѣмото количество хлоръ въ водата и голѣмата разлика въ количеството му при двете анализи, обяснили сѫ това съ неточность въ анализитѣ и сѫ отхвърлили всѣка допустимость да се отдаде присѫствието му на нечистотии дошли отъ повърхностьта на земята.

Л. Б.

Ямболъ расте

Голѣмото увеличение. 25,481 жители

При преброяването на населението на 31. XII. 1920 год. Ямболъ е ималъ 19,875 жители, а на 31. XII. 1926 год. — 23,037 жители. Населението му се е увеличавало ежегодно срѣдно съ по 527 души.

Презъ 1927 год. нарастването е било съ 365 душа (1·58%), презъ 1928 год. съ 302, презъ 1929 год. съ 278, презъ 1930 год. съ 230, презъ 1931 год. съ 178 (0·73%), а презъ 1932 год. съ 413 души (1·69%) и презъ изтеклата 1933 год. съ 678 души (2·73%).

Не може да не обърне внимание факта, че отъ 1926 год. започва намаляването на ежегодниятъ приръстъ на града, както процентно, така и въ абсолютни числа. Но въ последнитѣ две години имаме единъ повратъ и увеличението бързо отскача надъ срѣдното, а презъ 1933 год. достига почти неотбелязванъ до сега процентъ. Това се дължи както на по-голѣмия естественъ приръстъ, така и на повече преселници.

Презъ изтеклата 1933 год. (въ скоби сѫ даннитѣ за 1932 год) въ Ямболъ е имало: раждания 546 (552), умирания 337 (392), преселени 759 (617), изселени 290 (364), женитби 211 (235). На 31. XII. 1933 год. Ямболъ брои 25,481 (24,803) жители, отъ които 13,314 (12,985) мѫже и 12,167 (11,818) жени, сгрупирани въ 6,429 (6,273) домакинства.

Ж. К.

„Тракиецъ“ ратува за по-добри дни.

Храна за бедниятѣ деца

По инициативата на мѣстния клонъ отъ Съюза за закрила на децата е образуванъ общограждански комитетъ за събиране помощи отъ гражданството. Събранитѣ суми ще се употрѣбятъ за поддържане трапезария за всички бедни деца — ученици и не ученици, безъ разлика на народность. За цельта е наето помѣщение въ зданието на Дамяновъ и вече тамъ се дава обѣдъ на около 500 деца.

Облекчения за длъжници и данъкоплатци

Новитѣ закони

Въ „Държавенъ вестникъ“ брой 223 отъ 2 т. м. сѫ публикувани Законътъ за облекчаване на длъжницитѣ и заздравяване на кредита и Законътъ за събиране на закъснѣлитѣ данъци.

Първиятъ законъ дава право на земледѣлци, търговци, занаятчии и др. да подаватъ молба за облекчения най-късно до 2 априлъ т. г. При известни условия, могатъ да искатъ облекчения и лица съ свободни професии, чиновници и пенсионери. Даватъ се облекчения и спрѣмо Б. З. Б. и други държавни банки — изобщо за всички частноправни задължения, а сѫщо и на длъжници ползували се отъ Закона за облекчение на длъжницитѣ (1932 г.) и Закона за закрила на земл.-стопанинъ, които се отмѣняватъ. Създаватъ се специални комисии и погасителна каса.

Съ втория законъ се опрощаватъ дължимитѣ слѣти данъци съ врѣхнинитѣ отъ 1877 г. до 1924/25 фин. година ако не сѫ общо надъ 10,000 лева. При по-голѣмъ общъ размѣръ на дължимитѣ данъци се прави намаление отъ 25 до 75%. Опрощаватъ се и се прави намаление и на поземления данъкъ за 1926/27 до 1931/32 фин. год. и на двойния данъкъ занятие (до 80,000 лева) за 1925/26 до 1930/31 фин. година.

Правятъ се намаления и за общинската пѫтна тегоба и ж. п. данъкъ.

Всички намаления по тоя законъ се правятъ, ако данъкоплатеца започне да плаща редовно на 25 февруарий и 25 октомврий по 1/6 отъ намаления данъкъ.

ЧАСТНИ УРОЦИ

по цигулка, пѣние и др. предава **Борисъ Ибришимовъ**, учитель по музика въ гимназията.

ЗА НАШЕТО СЕЛО

с. Гюлюмяново

На 16, 17 и 18 м. м. бѣха въ селото ни земледѣлскиятъ администраторъ Ат. Чобановъ, спец. овощаря Д. Павурджиевъ и стажанта Ст. Котаровъ отъ агрономството въ Ямболъ. Изнесени бѣха редица беседи върху овощарството, скотовъдството, винарството и закона за подобрение земл. производство. Поде се инициативата и за основаване кооперативна млѣкарница. Повече отъ 150 души бѣхме редовни слушатели и останахме много доволни отъ това, което можахме да научимъ.

Г.

с. Каяджикъ

Въ селото ни говориха на 29 м. м. нѣколко души отъ агрономството. Ат. Чобановъ говори за закона за подобр. земледѣл. производство, Ст. Котаровъ за домашния добитъкъ, а Дим. Кралевъ (ржководитель на доп. земледѣл. у-ще въ селото ни) за застраховката на добитъка. Присѫтствуваха около 130 души. Предстоящо е напролѣть откриването на кооперативна мандра.

с. Войника

Презъ изминалата година въ Ямболско имаше кооперативни мандри само въ нашето село, въ с. Видинъ и въ с. Авлалий.

Всичкото сирене се продаде много бързо поради доброто му качество. Млѣкото бѣ платено на селенитѣ по 3·20 лв. кгр., когато по частнитѣ мандри се плащаше по 2·20 до 2·40 лв.

с. Страланжа

На втория день на Коледа гостува въ селото ни любителската театрална трупа при македонското благотворително братство въ Ямболъ.

Изнесена бѣ много добре една злободневна пиеска осмиваща политическитѣ интриги около България.

Салона на читалището бѣ препълненъ и присѫтствуващитѣ около 200 души останаха доволни, че на Коледа минаха не само въ пиянство, а получиха и малко духовна храна.

„ЕБОЛА“

е трайната настилка, която трѣбва да има всѣки отъ

Николай П. х. Колевъ & Братъ

Величкова 10. 8—8 **Тел. № 155**

БАЛЪ НА НАЦИИТѢ

Съгласете се, че горното заглавие звучи добре! При все това, то не е на нѣкой филмъ, тамъ най-вече срещаме фрапиращо хубави изрази, но название на единъ балъ достоенъ, обаче, за филмиране.

Отъ шесть години насамъ космополитното название «балъ на нациитѣ» привлича вниманието на берлинчани и живущитѣ въ градмания градъ чужденци и, презъ първата седмица на декември, ги събира въ многобройнитѣ съединени зали на Цоо. И статистиката, въ Германия нищо не минава безъ статистика, показва, че тоя пищенъ балъ се посещава отъ представителитѣ, официални и не, на всички нации въ нѣмската столица. И по тоя начинъ, сигурно единственъ, паркетътъ на прочутитѣ Цоо-зали дава възможность на свѣта да си даде среща не за глаголствуване около обезоржжаването напр., а за да създаде една истинска атмосфера на задушевность и непринуденость.

Залитѣ иматъ собствена великолепна украса и блѣсъкъ. Сега обаче стотицитѣ разноцвѣтни знамена на нациитѣ отъ петьтѣ материка, предимно на тия имащи студенти членуващи въ съюза на чуждестраннитѣ студенти въ Берлинъ, уредникъ на бала, тежко поклащащи се, повишаватъ духа. И не само това, а даватъ възможность да се схване въ съвокупность сложната многоцвѣтна проблема за международно сближение. Едно грададно знаме, обаче, синьо съ петь бѣли звезди въ срѣдата, символизиращо петьтѣ материка и единението, което трѣбва да настѫпи между тѣхъ, подкрепя вѣрата въ него.

Тази вечерь напливътъ на посетители бѣ голѣмъ и отбеляза рекордна цифра за баловетѣ — надъ 6000 души. Като се има предъ видъ, че само студентитѣ чужденци въ Берлинъ сѫ надъ 2000 души, може да се добие представа за оная космополитна тълпа, която се бѣ събрала сега — тукъ можахъ да чуя езици отъ всички кѫтове на земното кѫлбо, защото все пакъ родниятъ езикъ е най-удобния

Ето тамъ единъ индиецъ съ изопнато лице, следи пъстроцвѣтния гмежъ въ тържествената зала, две тежки гѫркини се мѫчатъ да флиртуватъ въпрѣки годинитѣ си, по-нататъкъ нѣколко руснаци се наливатъ съ вино, двама китайци несржчно се бутатъ изъ тълпата (все пакъ тая «жълта опасность» не може да достигне съвършенното държане на европееца въ салонитѣ), нѣколко норвежци даже и тукъ разправятъ за ски състезания, трима американци мълчаливо пиятъ нѣкакво скѫпо вино и най-после единъ галантенъ турчинъ, който обяснява на една истинска свѣтлоруса берлинчанка какво значи по турски «обичамъ те». Разбира се моя слухъ не бѣ успокоенъ до като не чухъ нѣколко, не особено галантни, изрази на своя роденъ езикъ отъ една група инакъ елегантни господа.

Седемьтѣ оркестра неспирно мамятъ къмъ танцъ. Всѣка зала, като че ли, се весели по своему. Грамадната празднична зала често дава незабравими по своя блѣсъкъ масови, отъ по 500—600 танцуващи двойки, впечатления, а въ една странична зала оркестра на единъ отъ нѣколкото Щраусовци неспирно върти шеметни валсове. Балътъ, като всѣки балъ, е посетенъ предимно отъ млади хора, които блестятъ, особено дамитѣ, не само съ изящнитѣ си туалети. Въ болшинството си съ семплъ, но високо елегантни бални рокли, представителкитѣ на разнитѣ нации представляватъ една художествена смѣсица. Изобилието на голи гърбове не е голѣмо — хитлеристското правителство има нѣкакви тенденции, подобни на Кр. Пастуховитѣ на времето си у насъ, и за това модата като че ли се е попромѣнила. Това обаче не намалява блѣсъка, смущаванъ само отъ нѣколкото кафяви униформи съ груби ботуши, на неизбѣжнитѣ въ никое събитие въ Германия «наци».

Времето неусетно тече. Разбира се и тукъ, въпрѣки всичко, то за нѣкои не е незабележимо — дамитѣ

КНИЖОВНИ ВЕСТИ

Н. ЛИЛИЕВЪ и в. „ЩИТЪ"

Напоследъкъ Николай Лилиевъ е прицелната точка на много ядовити стрели. Разбира се, той е твърде голѣмъ и мощенъ, за да бѫде засѣгнатъ отъ тѣхъ. И за това не сме ние, които ще трѣбва да го защитяваме, ако не смѣтаме, че, въобще, не се нуждае отъ ничия защита. За неговото творчество на изисканъ, благороденъ поетъ не напразно се казва, че представлява цѣла епоха въ нашата литература. По стѫпкитѣ му крета дълга редица поети — епигони. И ако Лилиевъ днесъ заслужава упрѣкъ, то е задето отдавна е престаналъ да твори.

Инакъ, да се преценява неговата лирика съ мѣрката на нашето бунтовно време, когато се знае, че тя е рожба на предвоеннитѣ години на несравнимо повече спокойствие и съзерцателность, значи да се критикува, или по-точно — отрича, съвсемъ безогледно.

Тази уговорка е особено належаща въ случая. Но тя далечъ не е апология на Лилиевата поезия, която по своята значимость и неотразимо вълшебство, наистина може да се мѣри само съ европейски мащабъ.

Не е ли симптоматично, обаче, обстоятелството, че нашиятъ поетъ отъ дълги години мълчи. Лирата му е заглъхнала. И познавайки неговото нравствено величие и чувство на отговорность предъ поколенията („Какво ще кажемъ ние на младитѣ сърдца?"), имаме ли основание да твърдимъ, че и сега би се заключилъ въ кулата на своитѣ ефирни съновидения и мечти; да го обвиняваме въ бѣгство отъ свѣта, въ „липса на воля за животъ и дѣло, на сила за противодействие", както пише единъ критикъ въ в. „Щитъ", цитирайки въ защита на своята невѣрна теза стихове отъ друго време. По пѫтя на тази злополучна логика ще трѣбва да отречемъ всички поети отъ Вазова насамъ, та въ това число и редактора на „Щитъ", Людмилъ Стояновъ. А вземемъ ли неговитѣ „Видения на кръстопѫть" или които щете отъ хубавитѣ му стихосбирки, „Прамайка", „Светая светихъ" и др., ще ни стане безпощадно ясно, че и той не заслужава по-мека присѫда отъ тая, на която е подхвърленъ Н. Лилиевъ, че и у него има не малко себичность, смътни мечтания и отвлѣчена образность, характеризуващи символистичната поезия, които съ нищо не ще „тласнатъ живота напредъ". Другъ е въпросътъ, ако Л. Стояновъ се откажеше публично отъ поезията си. Така поне бихме проумѣли и оправдали застѫпваното въ „Щитъ" разбиране за изкуството въобще. Но такова самоотричане, смѣтаме, не е необходимо, защото, ако искаме да бѫдемъ справедливи, ще трѣбва безусловно да признаемъ несъмнено смѣлитѣ му постижения въ областьта на лириката. Така, ние се застѫпваме, щото въ литературнитѣ разпри да има повече пиететъ къмъ личностьта и дѣлото на твореца, особено когато той е призванъ поетъ.

И най-после, че днесъ не бива (пъкъ и не може) да се твори поезия отъ рода на Лилиевата — това ние разбираме и дори донѣкѫде сме съгласни. Но да се отрича безъ остатъкъ тоя тънъкъ „законодатель на поетическата форма", както прави критикътъ на „Щитъ" (и не само той), съ това нѣма никога да се съгласимъ, защото всѣко изкуство, колкото и да е носитель на вѣчни и неизмѣнни ценности, е рожба на своето време.

Такова, струва ни се, е вѣруюто и на „Щитъ"!

П.

Забави и балове

Месецъ януарий всѣкога е билъ месецъ на забави и балове. Но, като че ли, тая година тѣ сѫ още повече. Освенъ тия, които вече отбелязахме, уредиха литературни и танцови забави и вечери и Тракийска организация, зап. подофицери, учителски клубъ, подофицеритѣ отъ 37 пир. дружина, сп. кл. Ботевъ, есперантиститѣ, работническитѣ синдикати, разни партийни групировки и много други.

Уреждането на забави и балове продължава.

Народътъ, въпреки кризата, се весели.

сѫ твърде много и за това, въпрѣки маската на доволството, която си слагатъ, безсъмнено се тревожатъ когато пропуснатъ нѣколко танца. Като че ли навсѣкѫде тия човѣшки тревоги сѫ еднакви и като че ли тѣ сѫ вѣчни негови спѫтници!

Неочаквано предъ масата, която азъ по навикъ пазя, още повече сега, понеже ми дава особенно подходящъ наблюдателенъ жгълъ, се спира смуглата фигура на една японка, която на по-лошъ нѣмски езикъ отъ моя, моли, ако не съмъ нѣмецъ, да се подпиша на една картичка, на която тя събира автографи отъ присѫтствуващитѣ на бала чужденци. Поласканъ отъ честьта, която ми се пада, азъ използувамъ случая да поприказвамъ съ тая дъщеря на Небесната империя, която при това има и поетичното име Сияние отъ небето. Това Сияние не е особенно красиво по нашитѣ европейски разбирания, но, сигуренъ съмъ, когато следъ това трѣбваше, танцувайки, да приближимъ масата на японцитѣ, не едно сърдце отъ тамъ се разтупа. Защото това Сияние, което, представлявайки многомилионната азиатска нация тукъ, въртящо се сега съ менъ, тоже представитель на единъ микроскопиченъ народъ, въ японски мащабъ бѣ действително такова.

Дванадесетътѣ часа опредѣлени за бала на нациитѣ изтекоха. Вънъ живота бѣ започналъ наново — часътъ бѣ 8½ сутриньта--и международниятъ теренъ за побратимяване бѣ свършенъ. Моето познанство, безъ особена за дветѣ нации реална полза, подобно политиката на приятелство напоследъкъ у насъ, не даваше възможность освенъ за приятни спомени. Другъ би билъ въпроса, ако, вмѣсто японка; нѣкоя сръбкиня или ромънка бѣ тръгнала да събира автографи нали?

Берлинъ, 9. XII. 1933 г.

Ексъ

Посетете МЕБЕЛНАТА ИЗЛОЖБА на Николай П. Х. Колевъ & Братъ за да видите 8
красиви и изящни мебели.

За обикновена и луксозна

ПОДВЪРЗИЯ

при

печатница

„Свѣтлина" ~ Марангозовъ

Г-ца Петя Карнобатлова
учителка
и
Г-нъ Недѣлко Стояновъ
чиновникъ дирекция осѣтление
СГОДЕНИ
Ямболъ 1. 1934 год.

Юрданка Георги Терзиева
не приема на именния си день

Йорданъ Таповъ
нѣма да приема на именния си день

Юрданъ Кондовъ
пожаренъ командиръ
нѣма да приема на именния си день

Йорданъ х. Георгевъ
не приема на именния си день

Иванъ Т. Крайчевъ
нѣма да приема на именния си день

Иванъ К. Марангозовъ
нѣма да празднува именния си день

Иванъ Сл. Кермидчиевъ
не ще приема на именния се день

Иванъ Т. Даовъ
аптекарь
нѣма да приема гости на именния си день

Иванъ Димовъ
пенсионеръ
не приема на именния си день

Иванъ Д. Драгановъ
зжболѣкарь
нѣма да приема на именния си день

Иванъ Сяровъ
не приема на именния си день

Иванъ Н. Поповъ
книжарь
нѣма да празднува именния си день

Иванъ Н. Грънчаровъ
не ще приема на именния си день

ВАЖНО ЗА ДОМАКИНИТѢ

Ж. КУЦАРОВЪ

срещу Кино «СВѢТЛИНА»

Известява на всички интересующи се отъ найновитѣ економични, бездимни съ дълготрайно горене

ПЕЧКИ за отопление „БИЛЪ"

сѫ пристигнали **на складъ при цени достѫпни за всички.**

Желающитѣ могатъ да дойдатъ, видятъ и се увѣрятъ, 1—2

ЕНГИБАРОВЪ

ДОМАКИНИ,

Искате ли да имате съ малко гориво добре сготвено и опечено ядене и топла кухня за 24 часа,

употрѣбявайте само

готварскитѣ ПЕЧКИ и МАШИНИ

ЕНГИБАРОВЪ и ПАРТАМЪ

новъ моделъ

на складъ при

Н. П. Х. Колевъ & Братъ-Ямболъ

Търговия и Представителство

Телефонъ № 155. 8

ПАРТАМЪ

ПРОДАВА СЕ — въ центъра на града — **една кѫща,** съ дворно мѣсто, срещу кино «Свѣтлина».

2—2 Справка редакцията.

Христина Морфова

по поводъ концерта ѝ на 12 т. м.

За широката публика пѣнието на г-жа Морфова бѣше възторгъ, а за познавачитѣ — специалисти — наслада и удивление. Единъ неизчерпаемъ гласъ, гласъ, за който като че ли нѣма граници — рѣдко съчетание на тритѣ различни вида sopran, бихъ казала единствено за нашето време. Колко сж свѣтовнитѣ пѣвици, които могатъ съ такова съвършенство да изпълняватъ, както колоратурната партия на Фелина (изъ оп. Миньонъ — А. Тома), лиричната — на Ми-ми (изъ оп. Бохеми — Пучини) така и силно драматичната — на Аида (изъ оп. Аида — Верди)? Колко сж пѣвицитѣ, които сж еднакво силни, както на оперната сцена, така и на концертния подиумъ. Толкова много носи тя въ себе си, че е малко да се чуе само на единъ концертъ. Трѣбва да се видятъ многото неподражаеми образи, които тя е създала на сцената, да се чуятъ ораториитѣ на старитѣ класици, които тя изпълнява (у насъ наскоро е пѣла великолепно Bach), трѣбва да се чуятъ модернитѣ композиции на Новакъ, детскитѣ пѣсни на Мусоргски, по-голѣма часть отъ българскитѣ и чехски пѣсни, за да почувствува човѣкъ до каква степень е необятно, неизчерпаемо нейното изкуство. Морфова е една и предъ тая знаменита пѣвица не могатъ освенъ всички да се преклонятъ.

Хр. Момчилова

ХРОНИКА

По случай 3 години отъ кончината на Ромко Ив. Марангозовъ посветяваме първата страница въ негова память. Сложени сж въ подлистникъ две негови творби — писани малко преди земния му край.

Честитимъ на абонатитѣ и читателитѣ ни мохамедани празднika Байрамъ.

Подлистникътъ „Кабиле“ ще продължимъ въ следния брой.

Юбилеятъ на проф. Ал. Балабановъ ще се отпразднува въ София на 21 т. м. Честуването въ града ни ще бжде вѣроятно къмъ края на февруарий, въ присжтствието на юбиляра.

Отъ следующия брой ще почнемъ помѣстването на редъ клишета съ снимки отъ стария Ямболъ.

Нашиятъ съгражданинъ г. Марко Викиловъ, дългогодишенъ банковъ директоръ, е назначенъ за главенъ инспекторъ въ гр. Ямболъ и околията на известното българско застрахователно дружество „Орелъ“.

На мѣстото на досегашния сждия следователь Н. Главинчевъ, който е премѣстенъ за подпредседатель на окр. сждъ въ Търново, идва Минчо Ковачевъ, досегашенъ сждия следователь въ Кърджалий.

Новото основно училище въ Авренската махала ще носи името на покойния писатель ямболецъ Страшимиръ Кринчевъ.

Областна сбирка — конференция на Младежкитѣ национални легиони се състои на 14 т. м. въ града ни. Присжтствуваха представители отъ Сливенъ, Ст.-Загора, Карнобатъ, Айтосъ и отъ съюза на легионитѣ.

Незабравяйте вечеринката на сждиитѣ и адвокатитѣ, която ще се състои на 27 т. м.

Въ недѣля, 14 т. м. се състоя 1/27 общедостжпенъ концертъ на „Гусла“. Оркестрътъ на 37 Пир. дружина, разширенъ въ симф. съставъ съ участието на гуслари, и струнниятъ квартетъ изпълниха творби отъ Хайднъ, Шубертъ; Сенъ Сансъ и др.

Въ края на т. м. въ Берлинъ ще се състои традиционното интересно земледѣлско изложение Die grüne Woche (зелената седмица). По тоя случай ще дадемъ кореспонденция отъ нашия редакторъ г. Т. Брънековъ, който е въ Германия.

Питиепродавското д-во „Св. Трифонъ“ урежда годишната си вечеринка на 18 того въ салонитѣ на Военния клубъ.

Танцова забава устройва д-во „Червенъ кръстъ“ на 19 т. м., отъ 7 до 12 ч. вечерьта, въ Военния клубъ. Приходътъ е за въ позла на Старопиталището.

Комитета за проучване термалната вода, за да събере часть отъ необходимитѣ му срѣдства, на 16 т. м., вторникъ, вечерьта ще представи въ Модеренъ театъръ филма „Куртизанката“ съ Грета Гарбо.

Граждани, посетете го!

Управата и болнитѣ при Ямб. Държ. Болница изказватъ своитѣ сърдечни благодарности на г-ца Пенка Сарафова, аптекарка въ града ни, за щедрия ѝ подаръкъ отъ една каса мандарини по случай Рождество Христово.

„Свѣтлоструй“, юбилеенъ сборникъ, издаденъ по случай петгодишнината на едноименния литературно-общественъ вестникъ, се получи въ редакцията.

Въ сборника участвуватъ Ас. Кърджиевъ, Т. Драгановъ, Лео Коенъ, Н. Месечковъ, П. Горянски (Матеевъ) Б. Незоринъ и Л. Дойчевъ отъ Ямболъ.

Спортъ, туризъмъ и юнашки вести

Съгражданинътъ ни г. Ал. Славейковъ е преизбранъ отъ недавнашния конгресъ на Б. Н. С. Ф. въ Плѣвенъ, за касиеръ на федерацията.

Сп. кл. „Ботевъ“ на 21 т. м. въ 9 часа пр. пладне въ гимназията свиква извънредно годишно събрание, на което ще се избере новъ управителенъ съветъ.

Най-прочутия косметикъ

БАДЕМОВИ ТРИЦИ

Придава на кожата чудесна мекота, превъзходна свежесть и безподобна пластичность.

Търсете ги въ специални оранжеви торбички.

Представитель

Дрогерия ЗЛАТАРЕВЪ

КИНА И ТЕАТРИ

Кино „Свѣтлина“ днесъ представя

Ф. П. 1 не отговаря

по романа на Куртъ Сьодмакъ съ **Хансъ Алберсъ, Сибила Шмицъ и Паулъ Хартманъ.**

Фурна удобна съ голѣмъ районъ, срещу гимназията въ гр. Елхово, се дава подъ наемъ. 1—3

Споразумение: **Личо Г. Личевъ**

Константинъ Пирузевъ

зжболѣкарь

се установи на частна практика въ ул. Борисова № 5 — въ домътъ на ветеринарния фелдшеръ ГАНЧО АНТОНОВЪ—Ямболъ 4—5

Георги Ст. Неновъ

зжболѣкарь

се установи на практика въ зданието на Панайотъ х. Ст. Гжрдевъ — Пазаря — Каргуна. 3—10

Поради настжпващитѣ праздници и края на сезона,

намалихъ ценитѣ на печкитѣ и машинитѣ оригиналъ „Перникъ“

Използвайте случая да си набавите сжщитѣ отъ

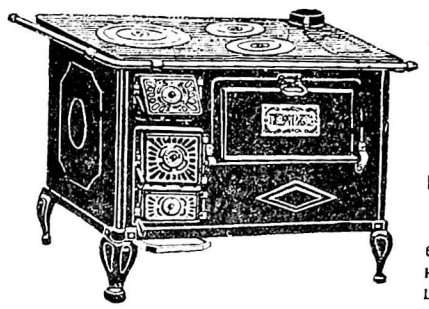
Андонъ Г. Нойковъ. 3—3

Продава се дворно жглово мѣсто

на улици «Одринъ» и «Ц. Самуилъ» — съ паянтова постройка.

2—3 Справка редакцията

Само ПЕЧКИ и ГОТВАРСКИ МАШИНИ оригиналъ ПЕРНИКЪ

Ще ви дадатъ много топлина съ малко гориво Всички употрѣбявайте

ПЕЧКИ

и

готварски машини

оригиналъ ПЕРНИКЪ

единственитѣ, които нѣматъ конкурентъ. Съ 7 кгр. въглища въ машината ще имате 3 хлѣба и ½ агне опечени за 6 ч. и 5 ч. още отопление

9—10 Пазете се отъ имитациитѣ.

На складъ при Андонъ Г. Нойковъ – Ямболъ. Тел. № 48.

ТРАЙНАТА НАСТИЛКА Е БАЛАТУМЪ

Пристигнаха **нови Десени.**

Пазете се отъ имитация. 9

при АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ – Ямболъ. Тел. № 48

Николай П. х. Колевъ & Братъ – Ямболъ

Търговия и Представителство — Телефонъ № 155

Съобщаватъ на почитаемата си клиентела и гражданитѣ, че за да дадатъ възможность на всички да направятъ единъ добъръ изборъ и видятъ на лице всички мебели, имаха грижата да открияТъ

ПОСТОЯННА МЕБЕЛНА ИЗЛОЖБА

на ул. Величкова 10 — бившия магазинъ на Недевъ & Сарживановъ

въ който ще се намѣрятъ на складъ винаги въ най-голѣмъ изборъ:

ГАРДЕРДЕРОБИ, СКРИНОВЕ, БЮФЕТИ,
РУСЕНСКИ и СТАРО-ЗАГОРСКИ КРЕВАТИ,
Меки (тапицирани) гарнитури,
Нова **КУШЕТКА ЛОДКА** и обикновени кушетки,
ПОДОВА НАСТИЛКА „ЕБОЛА“ и др.
Разтегателни маси и писалищни бюра,
По поржчка изписва цѣли **ДЪРВЕНИ** или **МЕСИНГОВИ СПАЛНИ,**
Закачалки: Портъ-Манта, стоящи и др.
Пишущи машини: Адлеръ и Ерика,

По случай сезона пристигнаха прочутитѣ

Енгибарови и Партамянови печки и готварски машини

Германски печки и готварски машини „ОРАНИЕРЪ“ и ПЕРНИШКИ

Посетете, за да се увѣрите.

На чиновници и учители — купонно изплащане.

7—8 Съ почитъ: **Николай П. х. Колевъ & Братъ.**

ПЕЧАТИ, ПОРЦЕЛАНОВИ ПОРТРЕТИ НАДПИСИ и КЛИШЕТА при **Ив. К. Марангозовъ** Телефонъ № 135.

Печатница „Свѣтлина“ — Марангозовъ — Ямболъ — № 31 — 1934